

سامانه های ضد هوایی سوریه از دیروز تا امروز

پایگاه اینترنتی شبکه المیادین در گزارشی به وضعیت و توان سامانه های ضد هوایی سوریه با عنوان «#۳۹: سامانه های ضد هوایی سوریه از دیروز تا امروز»#۳۹: پرداخته است.

به گزارش آران نیوز: پایگاه اینترنتی شبکه المیادین در نوشتاری به قلم 'عمر معربونی' نوشت: باتوجه به محرمانه بودن اطلاعات درباره سامانه های ضد هوایی سوریه، بیشتر مقالات و پژوهش های انجام شده در این باره به ویژه ماهیت، تعداد و مناطق توزیع آن، بر حدس و گمان ها استوار بوده است.

سامانه های ضد هوایی سوریه از دیروز تا امروز این محرمانه بودن، درباره سامانه های متحرک و برخوردار از ویژگی هدایت خودکار که به صورت مستقل عمل می کند و نیازی به ارتباط و هدایت متمرکز ندارد، بیشتر است.

در یک مقایسه درباره سامانه های ضد هوایی سوریه، ناظران درباره پیچیدگی این سامانه و گستردگی آن در فاصله سال های 1970 تا 1995 و بهینه سازی این سامانه ها پس از حمله رژیم صهیونیستی در سال 1982 به لبنان و ناکامی سامانه 'سام-6' که از ابتدای همان سال وارد منطقه دشت بقاع این کشور شده بود، اتفاق نظر دارند.

البته دلیل این شکست مربوط به عملکرد این سامانه ها در مقابله با جنگنده - بمب افکن های رژیم صهیونیستی است که همچنان به نقض حریم هوایی سوریه اقدام و پس از بمباران، بدون اینکه آسیبی ببینند حریم هوایی سوریه را ترک می کنند. در سال 1982 دلیل اصلی ناکامی سامانه 'سام-6' در مقابله با جنگنده - بمب افکن های رژیم صهیونیستی عوامل جغرافیایی بود که این جنگنده ها برای حمله به خاک سوریه از آن بهره می بردند.

کسانی که با جغرافیای لبنان آشنایی دارند می دانند که دشت بقاع که محل استقرار سامانه 'سام-6' بود میان سلسله کوه های شرقی و غربی لبنان قرار دارد، بطوری که سلسله کوه های غربی به سواحل لبنان و سلسله کوه های شرقی به خاک سوریه چسبیده است.

پس از نابود شدن مقرهای راداری سوریه بویژه در منطقه 'ضهرالبیدر' که رصد دوربرد اهداف را برعهده داشت، جنگنده - بمب افکن های بمباران کننده سامانه 'سام-6' در دشت بقاع مسیری کم ارتفاع در ساحل لبنان در پیش گرفتند.

نویسنده این گزارش می افزاید، در آن زمان من با چشمان خود دیدم که موشک های شلیک شده توسط سامانه 'سام-6' چگونه به دلیل انهدام ایستگاه های راداری در حمله جنگنده - بمب افکن های رژیم صهیونیستی در نیمه راه فرود می آمدند.

تا مدت ها، به دلیل آسیب جدی سامانه های موشکی و ایستگاه های راداری، جنگنده - بمب افکن های رژیم صهیونیستی با آزادی کامل وارد آسمان سوریه می شدند و آن را ترک می کردند.

به دلیل اینکه این سامانه ها مورد حمله مستقیم گروه های تروریستی (پس از آغاز بحران سوریه در سال 2011) قرار گرفته و تجهیزات آن غارت و تحویل دستگاه جاسوسی رژیم صهیونیستی شده بود، فرماندهی نظامی سوریه مجبور شد، محل قرارگیری این سامانه ها را تغییر دهد.

آسیب های وارد شده به مرکز هشدار حملات هوایی در تل الحاره در نزدیکی خط درگیری با رژیم صهیونیستی میان درعا و قنيطرة، مرکز دیدبانی صیدنا، مرج السلطان، فرماندهی پدافند هوایی میان جرمانا و الملیحه که در خط تماس مستقیم با گروه های تروریستی بود، کارایی پدافند هوایی سوریه را به طور جدی کاهش داد.

تا اینکه فرماندهی نظامی سوریه پس از آزادسازی صیدنا و مرج السلطان و دیگر مناطق، اقدام به باز توزیع مراکز رصد و جستجوی راداری کرد و از سه سال پیش سامانه های جدید پدافندی دریافت و سامانه های قدیمی را بهینه سازی کرد و براین اساس از یک سال و نیم پیش به مقابله با هواپیماهای صهیونیستی اقدام کرده که یکی از آن ها را بر فراز جولان سرنگون کرد و دوماه پیش نیز یک جنگنده 'f-35' را با یک موشک S200 بهینه سازی شده که آمریکایی ها آن را زیربنای پدافند هوایی خود به شمار می آورند مورد اصابت قرار داد.

حتی تا پیش از اصابت جنگنده f-16 بر فراز جولان و سرنگونی آن در منطقه مرزی مشترک میان سوریه، اردن و فلسطین اشغالی نیز جنگنده - بمب افکن های رژیم صهیونیستی، به طور مستقیم وارد حریم هوایی سوریه می شدند، ولی این رژیم پس از آن به سناریویی که در سال 1982 برای انهدام سامانه 'سام-6' از طریق حریم هوایی لبنان مورد استفاده قرار داده بود روی آورد.

به این ترتیب جنگنده - بمب افکن های رژیم صهیونیستی برای استفاده از دو عامل سرعت و غافلگیری در حمله به اهداف خود در ارتفاعی پایین تر از خط الراس نظامی پرواز می کردند و این سناریو نیز پس از هدف قرار گرفتن جنگنده - بمب افکن f-35 در آسمان لبنان، کنار گذاشته شد.

هم اکنون آنچه مشاهده می شود، تکیه بیشتر بر موشک های بالدار (کروز) است که می توان از زمین و هوا و از داخل حریم هوایی فلسطین اشغالی شلیک کرد و این نیز راهبردی بود که موافق نشد و سامانه های ضد هوایی سوریه، نیمی از موشک های شلیک شده به منطقه الکسوه و مرکز تحقیقات علمی در جمرا یا را سرنگون کرد.

با توجه به سیر تحولات، ما در مقابل وضعیت جدیدی قرار داریم که به بازنگری فرماندهی نظامی رژیم صهیونیستی در ساز و کارها، ارزیابی ها و تصمیم گیری منجر خواهد شد، بویژه اینکه بیشتر تجاوزها، با دو هدف انجام می شود:

نخست: ارسال دو پیام به جامعه صهیونیستی و گروه های تروریستی، درباره توان بازدارندگی رژیم صهیونیستی و افزایش روحیه صهیونیست ها و تشویق گروه های تروریستی به مقاومت بیشتر.

دوم: سنجش توان پدافند هوایی سوریه با درگیری مستقیم مانند پیش از جنگ تشرین در سال 1973 که برای حفظ محرمانه بودن سامانه ها، فقط به شکل محدود با آن مقابله شد، این همان چیزی است که اکنون نیز مشاهده می کنیم و عملیات پاسخگویی به طور محدود که با توجه به نقطه هدف قرار گرفته و سامانه های سیار مانند آنچه که در مقابله با دو تجاوز اخیر هوایی رژیم صهیونیستی به مناطق الکسوه و جمرایا انجام شد و فرصت شناسایی فناوری های مربوط به نبرد گسترده را نداد و این نبردی است که شیوه ها و ساز و کار تعامل با آن با ساز و کارهای پاسخگویی به تهدید اهداف محدود متفاوت است.

درباره سطح فناوری و تاکتیکی می توان اطمینان داشت که حرکت جنگنده - بمب افکن های متجاوز در نبرد فراگیر با توجه به تکامل سامانه های ضد هوایی و مأموریت آن ها و بازتوزیع این سامانه ها پس از آزادسازی مناطق گسترده ای از خاک سوریه، بسیار سخت و پیچیده خواهد بود.

با استقرار کنونی سامانه s-200 یا سام -5 با برد 150 کیلومتر در نزدیکی الضمیر و حمص، این سامانه بیشتر مناطق سوریه را پوشش می دهد و قرارگیری سامانه BUK-M2 (بوک ام -2) با برد 50 کیلومتر و سامانه PANTSIR-S1 با برد 20 کیلومتر که می توانند همه اهداف از جمله موشک های کروز را هدف قرار دهند و شماری از سامانه های پیشرفته مانند سام -3 و تور ام -1، تصمیم گیری به مقابله با تجاوزها به ارزیابی وضعیت و هدف های دشمن از حمله هوایی یا موشکی و حجم خسارت هایی که می تواند وارد کند و سطح آمادگی پدافند هوایی سوریه بستگی دارد.